

Drodzy Czytelnicy,

W czerwcowym numerze *Kardiologii Polskiej* znajdują Państwo 7 prac oryginalnych oraz inne stałe działy pisma.

Pierwsza praca oryginalna pochodzi z Zabrze i dotyczy znaczenia prognostycznego pomiarów aktywności płytek krwi i układu zapalnego u pacjentów ze STEMI i cukrzycą. Autorzy wykazali, że podwyższona reaktywność płytek, oceniana tydzień po STEMI z użyciem peptydowego agonisty receptora trombinowego, wiąże się z częstszym występowaniem restenozy i ponownego ostrego zespołu wieńcowego, natomiast nie stwierdzono takiego związku dla hsCRP. Wyniki te stanowią dobre podłoże do zaplanowania szerszych badań nad wartością rokowniczą różnych metod badania reaktywności płytek krwi po STEMI. Komentarz do pracy napisała prof. Anetta Undas.

Druga praca oryginalna została nadesłana z Gdańska i przedstawia kolejne wyniki badania SOPKARD, tym razem dotyczące występowania czynników ryzyka chorób sercowo-naczyniowych u młodzieży. Autorzy wykazali dużą częstość występowania zarówno tradycyjnych czynników ryzyka (podwyższone wartości ciśnienia, glukozy, cholesterolu i masy ciała), jak i tych rzadziej badanych, jak depresja czy stany zapalne dziąseł. Wyniki te skłaniają do przeprowadzenia szerszych badań przesiewowych (np. oznaczanie lipidogramu) już w tak młodej grupie osób. Komentarz do pracy napisała prof. Grażyna Broda.

Trzecia praca oryginalna pochodzi z Warszawy i dotyczy możliwości przewidywania wysokiego prognozy defibrylacji u chorych poddawanych wszczepieniu kardiowertera-defibrylatora (ICD). Oprócz znanych parametrów, takich jak wielkość i frakcja wyrzutowa lewej komory lub stosowanie amiodaronu, Autorzy wykazali, że zawartość płynu w klatce piersiowej, mierzona za pomocą reokardiografii impedancyjnej, również pomaga w identyfikacji takich pacjentów. Być może ta nieinwazyjna metoda znajdzie szersze zastosowanie w praktyce klinicznej w celu oceny rokowania i leczenia zarówno w tej, jak i w innych grupach chorych. Komentarz do pracy napisał prof. Dariusz Kozłowski.

Czwarty artykuł oryginalny nadesłano z Poznania. Przedstawia on wieloletnie doświadczenia ośrodka kardiochirurgicznego w leczeniu operacyjnym śluzaków serca. Dokonano obserwacji (średnio 81 miesięcy) u kolejnych 64 chorych poddawanych tej operacji, dokumentując dużą skuteczność i bezpieczeństwo zabiegu. Komentarz do pracy napisał doc. Mirosław Brykczyński.

Piąta praca oryginalna pochodzi z Turcji i dokumentuje wydłużoną dyspersję załamka P u chorych ze stanem przedcukrzycowym. Jest to doniesienie wstępne, ale interesujące, gdyż wskazuje na możliwość istnienia zmian w przedsionkach predysponujących do ich migotania już na wczesnym etapie cukrzycy. Komentarz do pracy napisała doc. Iwona Cygankiewicz.

Szósta praca oryginalna została nadesłana z Poznania i dotyczy związku między polimorfizmem genu osteoprotegeryny a zmianami w naczyniach wieńcowych oraz gęstością mineralną kości. Autorzy wykazali taki związek w przypadku niektórych polimorfizmów tego genu, a sam artykuł dobrze wpisuje się w coraz częściej badane zagadnienie, jakim jest związek choroby wieńcowej z gospodarką wapniową. Komentarz do pracy napisał doc. Grzegorz Dzida.

Siódmy artykuł oryginalny pochodzi ze Szczecina i opisuje zagadnienie znaczenia prognostycznego naprzemienności załamka T u chorych z ICD. Autorzy wykazali, że największą wartość predykcyjną — wyłonienie chorych z niskim ryzykiem wystąpienia groźnych arytmii komorowych — miało to badanie u pacjentów z kardiomiopatią nie-niedokrwinną. Jest to więc kolejny głos w dyskusji, jak lepiej identyfikować chorych, którzy rzeczywiście korzystają z ICD, oraz tych, u których prawdopodobnie można odstąpić od implantacji mimo obniżonej frakcji wyrzutowej. Komentarz do pracy napisał dr Paweł Ptaszyński.

Zwracamy też Państwa uwagę na list prof. Mariana Zembała — prezydenta Europejskiego Towarzystwa Chirurgii Sercowo-Naczyniowej, napisany z okazji 50-lecia tej organizacji. Ponadto zamieszczamy rekomendacje Sekcji Echokardiografii Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego — ważny dokument o praktycznym i naukowym znaczeniu dla polskich echokardiografistów (pierwsza część w niniejszym numerze, a w następnym rekomendacje dotyczące echokardiografii przezprzełykowej).

Życzymy pożytecznej lektury!
Kolegium Redakcyjne *Kardiologii Polskiej*